

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 25-25 | THÁNG 1/2025

**ÁP-RAM ĐƯỢC ƠN
ĐỨC CHÚA TRỜI CHỌN**

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

ÁP-RAM ĐƯỢC ƠN ĐỨC CHÚA TRỜI CHỌN

Sáng thế ký 12

Nguyễn Thanh Tuấn

Từ Sáng thế ký đoạn 3 đến đoạn 11, chúng ta nhìn thấy loài người càng trở nên gian ác trước mặt Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài không tiêu diệt hết loài người, Ngài đã kêu gọi một người là Áp-ram (hay Áp-ra-ham) để cho nhân loại có một khởi đầu mới. Sáng thế ký 12 cho chúng ta thấy ơn của Đức Chúa Trời đã chọn Áp-ram qua lời kêu gọi của Ngài; sau đó Áp-ram đã chọn vâng theo mạng lệnh của Ngài và chọn Ngài làm Đức Chúa Trời của mình.

ĐỨC CHÚA TRỜI KÊU GỌI ÁP-RAM

Lời Kêu Gọi

Đức Giê-hô-va phán cùng Áp-ram rằng: “Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho” (12:1). Mạng lệnh này đòi hỏi Áp-ram phải đi ra khỏi quê hương, nơi ông đang sinh sống; ra khỏi dòng họ, bà con và nhà cha ông để chọn vâng theo ý chỉ của Đức Chúa Trời, đi đến một xứ sở mà Ngài sẽ chỉ cho, một nơi mà ông chưa hề biết đến.

Sự Ban Phước

Trong sự kêu gọi của Đức Giê-hô-va, Ngài cũng đã rao ra những ơn phước dành cho Áp-ram nếu ông lựa chọn vâng theo mạng lệnh của Ngài “Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào

chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước” (12:2-3). Những ơn phước mà Đức Chúa Trời hứa với Áp-ram liên quan đến danh, lợi, quyền và mối quan hệ với Ngài. Thứ nhất, về danh, Đức Chúa Trời sẽ làm nổi danh Áp-ram trong vòng dòng họ, con cháu ông và trong vòng các dân tộc nơi thế gian. Thứ hai, về lợi, Đức Chúa Trời hứa sẽ làm cho Áp-ram nên một dân lớn và ban đất Ca-na-an cho dòng dõi ông (12:7) – lời hứa này liên quan đến dân sự và đất. Thứ ba, về quyền, Áp-ram sẽ trở thành một nguồn phước, cho phạm vi gia đình, dòng tộc ông và cho muôn dân nơi thế gian. Thứ tư, đó là mối quan hệ với Đức Chúa Trời, Áp-ram có thể từ bỏ mối quan hệ và sự bảo vệ từ bà con và nhà cha ông; nhưng đổi lại ông lại có mối quan hệ với Đức Chúa Trời và được sự che chở, bảo vệ của Ngài, khi Ngài sẽ “ban phước cho người nào chúc phước ông, rửa sả kẻ nào rửa sả ông”.

ÁP-RAM CHỌN ĐỨC CHÚA TRỜI

Để đáp ứng lại ơn phước Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ram, khi lựa chọn ông; thì Áp-ram đã lựa chọn Ngài là Đức Chúa Trời của mình. Từ “lựa chọn” tôi dùng ở đây không có ý rằng Áp-ram có quyền gì trên Đức Chúa Trời hoặc từ lựa chọn thể hiện ông có nhân đức riêng. Nhưng tôi có ý thể hiện mối quan hệ của Áp-ram với Đức Chúa Trời qua ý chỉ lựa chọn tự do của ông.

Áp-ram lựa chọn đặt đức tin vào Đức Chúa Trời (về mặt lý trí) và lựa chọn yêu Đức Chúa Trời (về mặt cảm xúc) và cuối cùng là chọn bước đi cùng với Ngài. Chọn tin, chọn yêu và chọn bước đi cùng Đức Chúa Trời được Áp-ram nhiều lần thể hiện qua những hành động vâng theo mạng lệnh của Ngài.

Áp-Ram Vâng Theo Lời Kêu Gọi

Vâng theo sự phán dạy của Đức Chúa Trời, Áp-ram đã ra đi. Ông đi từ Cha-ran để đến xứ Ca-na-an khi ông ở tuổi 75. Áp-ram không chỉ đi một mình, nhưng ông đi với Sa-rai, vợ mình; với Lót, cháu mình; cùng với cả gia tài đã thu góp, và các đầy tớ đã được tại Cha-ran. Khi Áp-ram lựa chọn ra đi, ông phải đối mặt với những thách thức, khó khăn và nguy hiểm sau đây: Thứ nhất, ra khỏi quê hương tức ra khỏi môi trường sống ổn định, quen thuộc để sống một cuộc sống phiêu lưu, rày đây mai đó; theo như lời chứng của Gia-cốp, cháu nội của Áp-ram “Gia-cốp tâu rằng: Những năm tôi sống ở đời phiêu lưu hết thảy là một trăm ba mươi năm; các năm của đời tôi lấy làm ngăn ngại và lại nhọc nhằn, chẳng bằng những năm bình sanh của tổ phụ tôi khi người ở phiêu lưu đó” (Sáng thế ký 47:9). Thứ hai, ra khỏi vòng bà con và nhà cha ông, tức là từ bỏ mối quan hệ và sự bảo vệ trong dòng tộc, điều này có thể dẫn đến ông và những người theo ông sẽ dễ dàng bị tổn thương trước những người ngoại xung quanh, đây là điều cực kỳ khó khăn trong thời điểm bấy giờ, vốn gia đình và dòng tộc là một điểm tựa an toàn. Thứ ba, về kinh tế, khi Áp-ram ở tại Cha-ran chúng ta thấy kinh tế của ông đã có sự ổn định, ông đã có gia tài và đầy tớ, việc ông chọn ra đi sẽ ảnh hưởng đến tài chính kinh tế của ông. Thứ tư, về an toàn khi đi đường, Áp-ram có thể bị cướp trên đường di chuyển vì những tài vật ông mang theo hoặc có thể vì Sa-rai vợ ông, khi bà là một người phụ nữ đẹp. Thứ năm,

vấn đề về nước uống và lương thực cũng là điều đáng quan tâm trong lúc đi đường, khi điều kiện khí hậu ở những khu vực này khô khan và địa hình chủ yếu là đồng vắng, hoang mạc. Thứ sáu, trách nhiệm mà Áp-ram phải mang, giờ đây không chỉ cho bản thân ông, mà còn cho những người đi theo ông bao gồm vợ, cháu và các đầy tớ của ông. Thứ bảy là đi mà không biết mình đi đâu, điều này được tác giả Hê-bơ-rơ có nói trong 11:8 “...người đi mà không biết mình đi đâu”; rất khó để một người phải ra đi mà không biết trước được địa điểm đến, việc này sẽ làm cho người đó khó lên phương hướng và kế hoạch.

Trước những khó khăn, nguy hiểm Áp-ram đã chọn Đức Chúa Trời mà bước ra đi; ông đã hết lòng đặt đức tin vào Đức Chúa Trời. Đức tin của Áp-ram không phải một ngày một bữa nhưng được thử thách bởi một khoảng thời gian rất dài, khoảng 100 năm (vì ông được kêu gọi năm 75 tuổi và ông qua đời năm 175 tuổi theo Sáng thế ký 25:7). Khi Áp-ram chọn ra đi theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, Ngài đã không để ông đi một mình nhưng đã đi cùng với ông để hướng dẫn, che chở, bảo vệ ông. Ngài đã nhiều lần hiện ra với Áp-ram để phán dạy ông.

Áp-Ram Thờ Phụng Đức Chúa Trời

Áp-ram đến cây dẻ bộp của Mô-rê, tại Si-chem, xứ Ca-na-an. Đức Giê-hô-va hiện ra cùng Áp-ram mà phán rằng: “Ta sẽ ban cho dòng dõi ngươi đất này!”. Điều này cho thấy Áp-ram không nhận được đất này làm cơ nghiệp, nhưng con cháu ông sẽ nhận; Ê-tiên đã xác nhận trong Công vụ các sứ đồ 7:4 “Ngài chẳng ban cho người sản nghiệp gì trong xứ này, dầu một theo đất lọt bàn chân cũng không, nhưng Ngài hứa ban xứ này làm ki vật cho người và dòng dõi người nữa, dầu bấy giờ người chưa có con cái mặc lòng”. Trước sự phán dạy này, Áp-ram một lần nữa tiếp tục lựa chọn tin và yêu Đức Chúa Trời được thể hiện qua hai hành động:

Thứ nhất, Áp-ram tiếp tục đi và đóng trại mà không xây dựng thành trì để an cư và bảo vệ ông cùng gia đình mình; vì ông xem mình là người kiều ngụ trong xứ và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ xây cất cho ông một thành vững chắc hơn, “Bởi đức tin, người kiều ngụ trong xứ đã hứa cho mình, như trên đất ngoại quốc, ở trong các trại, cũng như Y-sác và Gia-cốp, là kẻ đồng kẻ tự một lời hứa với người. Vì người chờ đợi một thành có nền vững chắc, mà Đức Chúa Trời đã xây cất và sáng lập” (Hê-bơ-rơ 11:9-10).

Thứ hai, thay vì lập thành lũy Áp-ram chọn đi đến đâu ông cũng lập đền thờ cho Đức Chúa Trời để xác lập mối quan hệ giữa ông với Ngài, ông hoàn toàn đặt đức tin nơi Ngài và hết lòng thờ phụng, hầu việc Ngài.

ÁP-RAM PHẠM LỖI

Tiếp nối phần tường thuật, chúng ta được biết trong xứ Áp-ram đương kiêu ngạo xảy có cơn đói kém, sự đói kém rất lớn đã buộc Áp-ram phải di chuyển xuống xứ Ê-díp-tô mà kiêu ngạo. Tại đây, bởi vì sợ bị giết Áp-ram đã phạm lỗi nói dối, khi ông nói Sa-rai là em gái mình đến nỗi Pha-ra-ôn đã lấy bà làm vợ. Trước sự yếu kém của Áp-ram, Đức Chúa Trời vẫn thành tín, yêu thương ông khi Ngài đã bênh vực, bảo vệ ông mà hành phạt Pha-ra-ôn cùng nhà người một tai vạ lớn. Đoạn Pha-ra-ôn buộc phải hạ lệnh cho quan quân đưa vợ chồng Áp-ram cùng hết thầy tài vật của người đi.

Việc Áp-ram phạm lỗi càng cho chúng ta nhìn thấy được ơn của Đức Chúa Trời chọn ông khi bản thân ông cũng không phải là người nhân đức gì và ông xuất thân từ một gia đình thờ thần tượng (Giô-suê 24:2-3). Đức Chúa Trời chọn Áp-ram vì lòng nhân từ thương xót của Ngài.

BÀI HỌC

Ngày nay, Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta và xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời đặt làm chúng ta nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời. Cũng như Áp-ram chúng ta được lựa chọn không phải bởi vì việc làm hay sự nhân đức riêng của bản thân. Ngài chọn đơn giản vì đó là ơn thương xót, yêu thương, vì chúng ta là con cái của Ngài. Áp-ram đã lựa chọn đặt đức tin và tình yêu của ông vào Đức Chúa Trời, ông chọn bước đi trong mối quan hệ với Ngài. Hành động của Áp-ram đã đẩy lên một câu hỏi chung dành cho chúng ta ngày nay “Liệu rằng chúng ta có lựa chọn tin, yêu và cùng bước đi với Đức Chúa Trời chăng?” Câu trả lời thuộc riêng về mỗi một người trong chúng ta!

(Kính Thánh là thật!)

MỘT AN PHẨM PHÁT HÀNH HẰNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)